

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΕΙΣ ΛΥΔΔΑΝ

Τήν Τετάρτην, 3^{ην}/ 16^{ην} Νοεμβρίου 2022, ἐωρτάσθη ὑπὸ τοῦ Πατριαρχείου ἡ ἐορτὴ τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου εἰς Λύδδαν, ἔνθα ὁ ἱερός αὐτοῦ ναός καί ὁ τάφος αὐτοῦ.

Κατὰ τὴν ἐορτὴν αὐτὴν ἡ Ἐκκλησία ἐορτάζει οὐχὶ τὴν μνήμην τοῦ μαρτυρίου αὐτοῦ, τὸ ὁποῖον ἔλαβε χώραν εἰς Ρώμην ἐπὶ Διοκλητιανοῦ, ἀλλὰ τὴν μνήμην τῆς μετακομιδῆς, ἥτοι μεταφορᾶς τοῦ σκηνώματος αὐτοῦ ἐκ τῆς Ρώμης, συμφώνως πρὸς ἐντολὴν αὐτοῦ πρὸ τοῦ μαρτυρίου του εἰς τὸν ὑπηρέτην του εἰς Λύδδαν, πόλιν τῆς καταγωγῆς τῆς μητρὸς αὐτοῦ.

Τὸ ἱερόν λείψانون ὄντως μετηνέχθη καί ἐτάφη εἰς Λύδδαν. Ἐπὶ τοῦ τάφου δέ τοῦ ἁγίου, ὅτε ἐν τῷ μεταξύ ἐπέλαμψεν ἡ εὐσέβεια, ἡ Ἁγία Ἑλένη ἠγείρε περικαλλῆ Ναόν καί ἐγένοντο τὰ Ἐγκαίνια αὐτοῦ. Τὴν ἐορτὴν τῆς μετακομιδῆς τοῦ λειψάνου καί τῶν Ἐγκαινίων τοῦ Ναοῦ εἰς Λύδδαν ἐορτάζει ἡ Ἐκκλησία τὴν σήμερον, 3^{ην} Νοεμβρίου, ἐν ᾧ τὸ μαρτύριον αὐτοῦ ἐορτάζει τὴν 23^{ην} Ἀπριλίου.

Τῆς ἐορτῆς πρὸς τιμὴν τοῦ γεγονότος τούτου προεξῆρξεν ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατὴρ ἡμῶν καὶ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, συλλειτουργούντων Αὐτῷ, τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἰόππης κ. Δαμασκηνοῦ, τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, πολλῶν ἱερέων, τοῦ Γέροντος Καμαράση, Ἀρχιμανδρίτου π. Νεκταρίου, τῶν Ἀρχιμανδριτῶν π. Ἱερωνύμου καὶ Νήφωνος, π. Ἀρτεμίου, π. Ἀνδρέου, ψαλλούσης τῆς χορωδίας τῆς ἐν Λύδδῃ Ἀραβοφώνου Ἑλληνορθοδόξου Κοινότητος, παρουσίᾳ τοῦ ἐκπροσώπου τῆς Πρεσβείας τῆς Ἑλλάδος εἰς Τέλ Ἀβίβ κ. Παναγιώτου Μητροπούλου καὶ τῆς ἐκπροσώπου τῆς Κυπριακῆς Πρεσβείας εἰς Τέλ Ἀβίβ κ. Λουίζας Βαράκλα καὶ τοῦ ἐκπροσώπου τῆς Πρεσβείας τῆς Γεωργίας εἰς Τέλ Ἀβίβ κ. Λάσα τῶν Προσκόπων καὶ τῶν ἐκπροσώπων τῶν Ἐκκλησιῶν τῶν Φραγκισκανῶν, Ἀγγλικανῶν καὶ Λατίνων, καὶ προσευχομένου ἀθρόου ἐκκλησιάσματος εἰς τὸν τάφον αὐτοῦ, προσκυνητῶν ἐξ Ἑλλάδος, Ρουμανίας καὶ ἐντοπίων ἐκ Γαλιλαίας καὶ τῶν κατεχομένων περιοχῶν.

Εἰς τὸ Κοινωνικόν τῆς θείας Λειτουργίας ὠμίλησεν ὁ Μακαριώτατος διὰ τῆς κάτωθι προσφωνήσεως αὐτοῦ:

«Ἐξαπόστειλον τό φῶς σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου· αὐτά με ὠδήγησαν καὶ ἤγαγόν με εἰς ὄρος ἁγίόν σου καὶ εἰς τὰ σκηνώματά σου», (Ψαλμ. 42,3), ἀναφωνεῖ ὁ ψαλμωδός.

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί καὶ προσκυνηταί,

Ἡ εὐφρόσυνος ἐορτὴ τῆς μνήμης τῶν Ἐγκαινίων τοῦ μεγαλοπρεποῦς Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου ἐν τῇ ἁγιογραφικῇ πόλει ὑμῶν Λύδδῃ, συνήγαγε πάντας ἡμᾶς ἵνα εὐχαριστιακῶς δοξολογήσωμεν τὸν Ἅγιον Θεόν, τὸν δοξάσαντα καὶ θαυμαστώσαντα τὸν μεγαλομάρτυρα Αὐτοῦ.

Ὁ Γεώργιος, γαλουχηθείς μέ τάς ἠθικάς ἀρετάς καί τάς ἀξίας τῆς Χριστιανικῆς πίστεως ἀπό τούς εὐσεβεῖς γονεῖς αὐτοῦ, τόν Καππαδόκην Πατέρα αὐτοῦ καί τήν ἐκ Παλαιστίνης Μητέρα αὐτοῦ, «πρός πολέμους γέγονεν ἐπιτηδειότατος καί λαμπρότατος» κατά τόν βιογράφων αὐτοῦ. Διό καί προήχθη ὑπό τοῦ αὐτοκράτορος Διοκλητιανοῦ εἰς ἀνώτατα ἀξιώματα τοῦ Ρωμαϊκοῦ στρατοῦ.

Ὁ φίλος τοῦ Χριστοῦ Γεώργιος, ἐμπνεόμενος, τόσον ἀπό τούς Δαυϊτικούς λόγους: «ἐξαπόστειλον τό φῶς σου καί τήν ἀλήθειάν σου», ὅσον καί ἀπό τό Κυριακόν παράγγελμα: «μή φοβῆσθε ἀπό τῶν ἀποκτενόντων τό σῶμα, τήν δέ ψυχήν μή δυναμένων ἀποκτεῖναι» (Ματθ. 10,28), παρουσιασθείς ἐνώπιον τοῦ Διοκλητιανοῦ, μετὰ παρρησίας ἐκήρυξε τό μυστήριον τῆς θείας εὐσεβείας, εἰπών ὅτι ὁ Χριστός εἶναι θεός καί Υἱός τοῦ θεοῦ. Τήν ὁμολογίαν ταύτην, τῆς χριστιανικῆς δηλονότι πίστεως αὐτοῦ, ἐπεσφράγισε διά τοῦ μαρτυρικοῦ αὐτοῦ θανάτου.

Ὁ μαρτυρικός δέ θάνατος τοῦ Γεωργίου κατέστησεν αὐτόν γνωστόν εἰς ὅλην τήν οἰκουμένην, ἔνθα μυριάδες ἀνθρώπων φέρουσι τιμητικῶς τό ὄνομα αὐτοῦ ἀφ' ἑνός καί πλειάς ναῶν ἀνηγέρθησαν εἰς μνήμην αὐτοῦ ἀφ' ἑτέρου. Μεταξύ δέ τῶν φερωνύμων ναῶν τοῦ ἐνδόξου Γεωργίου, διακρίνεται ὁ παρών ἐν τῇ ἱστορικῇ ὑμῶν πόλει Λύδδῃ, ἀνεγερθεῖς ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Ἁγίου Θεοστέπτου καί μεγάλου βασιλέως Κωνσταντίνου, ἔνθα μετεφέρθησαν καί ἐναπετέθησαν τά ἱερά αὐτοῦ λείψανα.

Αὐτό τοῦτο ἀκριβῶς τό θεάρεστον γεγονός τῶν Ἐγκαινίων, δηλονότι τοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, ὡς καί τήν κατάθεσιν ἐν αὐτῷ τῶν ἀγίων λειψάνων αὐτοῦ ἐορτάζομεν πανηγυρικῶς σήμερον. Ἀξιοσημεῖωτον ὅτι τά ἐγκαινία ναοῦ τοῦ οἴκου λατρείας τοῦ θεοῦ, ἀφοροῦν εἰς τόν ἐν Χριστῷ ἐγκαινισμόν τοῦ παλαιοῦ ἀνθρώπου, τοῦ γενομένου διά τῆς δωρεᾶς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐν τῷ μυστηρίῳ τοῦ Ἱεροῦ βαπτίσματος, ὡς κηρύττει ὁ θεῖος Παῦλος λέγων: «οὐκ οἶδατε ὅτι ναός θεοῦ ἐστε καί τό Πνεῦμα τοῦ θεοῦ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν; Εἴ τις τόν ναόν τοῦ θεοῦ φθείρει, φθερεῖ τοῦτον ὁ θεός. Ὁ γάρ Ναός τοῦ θεοῦ Ἅγιός ἐστιν, οἵτινές ἐστε ὑμεῖς» (Α΄ Κορ. 3,16-17). «ἢ οὐκ οἶδατε ὅτι τό σῶμα ὑμῶν ναός τοῦ ἐν ὑμῖν Ἁγίου Πνεύματος ἐστιν, οὗ ἔχετε ἀπό θεοῦ, καί οὐκ ἐστέ ἐαυτῶν;» (Α΄ Κορ. 6,19). «Ἐγκαινίζεσθε καί τόν παλαιόν ἄνθρωπον ἀπορρίψαντες, ἐν καινότητι ζωῆς πολιτεύεσθε», λέγει ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος.

Τοῦτο σημαίνει, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ὅτι ὁ θεός, δηλαδή τό Ἅγιον Πνεῦμα, δέν κατοικεῖ εἰς χειροποιήτους Ναούς, ἀλλ'εἰς αὐτό τό ἀνθρώπινον σῶμα, ἔνθα ἡ καρδιά τοῦ ἀνθρώπου. Ἄς ἀκούσωμεν τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καί Ἀποστόλου Λουκᾶ λέγοντος εἰς τάς Πράξεις τῶν Ἀποστόλων: «Σολομών δέ ὑκοδόμησεν αὐτῷ οἶκον. ἀλλ' οὐχ ὁ ὑψιστος ἐν χειροποιήτοις ναοῖς κατοικεῖ, καθὼς ὁ προφήτης λέγει· ὁ οὐρανός μοι θρόνος, ἡ δέ γῆ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν μου· ποῖον οἶκον οἰκοδομήσετέ μοι, λέγει Κύριος, ἢ τίς τόπος τῆς καταπαύσεώς μου; οὐχί ἡ χεὶρ μου ἐποίησε ταῦτα πάντα;», (Πράξ. 7, 47-50).

Ἐξ ἄλλου, ὁ θεῖος Παῦλος εἰς τήν πρὸς Ἐφεσίους ἐπιστολήν αὐτοῦ, προσεύχεται, ἵνα ὁ Χριστός κατοικήσῃ διά τῆς πίστεως εἰς τάς καρδίας αὐτῶν. «Τούτου χάριν κάμπτω τά γόνατά μου πρὸς τόν Πατέρα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἵνα δώῃ ὑμῖν... κραταιωθῆναι διά τοῦ Πνεύματος αὐτοῦ εἰς τόν ἔσω ἄνθρωπον, κατοικῆσαι τόν Χριστόν διά τῆς πίστεως ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν», (Ἐφ. 3,14-17).

Τό Ἅγιον Πνεῦμα, τό Πνεῦμα τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἐκεῖνο τό ὁποῖον κατῴκει ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ Γεωργίου καί ἐλάμπρυνε τήν διάνοιαν αὐτοῦ, ἀλλά καί ἀνεκαίνιζε τά

ἔγκατα αὐτοῦ, κατὰ τό παράδειγμα τοῦ Προφητάνακτος Δαυΐδ λέγοντος: «καρδίαν καθάραν κτίσον ἐν ἐμοί ὁ θεός καί πνεῦμα εὐθές ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου», (Ψαλμ. 50,12).

Ἐχων ἐν ἑαυτῷ τήν πληρότητα τῆς πίστεως καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ὁ γενναῖος Γεώργιος ἐπ' οὐδενί ἐδίστασεν, ἐνώπιον τοῦ Ρωμαίου Αὐτοκράτορος Διοκλητιανοῦ καί πάσης τῆς Βουλῆς, ἑαυτόν Χριστιανόν κηρῦξαι καί ὑποστῆναι τόν μαρτυρικό θάνατον αὐτοῦ ὑπέρ τῆς ἀληθείας τοῦ Χριστοῦ: «ἐνίκα γάρ ὁ πόθος [τοῦ ἀοιδίμου Γεωργίου τήν ἀνθρωπίνην] φύσιν, διά θανάτου πείθων τόν ἐραστήν, διαβῆναι πρὸς τόν ποθούμενον, Χριστόν τόν θεόν, καί Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν», ὡς λέγει ὁ ὕμνωδός αὐτοῦ.

Τόν σήμερον τιμώμενον ἐν τοῖς Ἐγκαινίοις τοῦ φερωνύμου Ναοῦ, Γεώργιον τόν ἀθλοφόρον παρακαλέσωμεν, ἵνα ταῖς ἱκεσίαις αὐτοῦ σύν ταῖς πρεσβείαις τῆς ἀειπαρθένου Θεοτόκου καί Μητρός τοῦ θεοῦ τύχωμεν καί ἡμεῖς τοῦ ἐγκαινισμοῦ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν. Ἀμήν καί ἔτη πολλά».

Ἦκολούθησε δεξίωσις καί παρετέθη τράπεζα ὑπό τοῦ ἡγουμένου π. Μαρκέλλου καί τοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινότητος.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας